

Elenchus & syllogismus. Est autem ad demonstrandum valens enthymema, ex confessis colligere: ad refutandum vero inconfessa colligere. Ac ferme quidem nobis de singulis formis vitilibus & necessariis, habent loci: selectæ enim de uno quoque propositiones sunt. Quare ex quibus oportet ducere enthymemata locis, de bono, aut malo aut honesto, aut turpi, aut iusto, aut iniasti, & de moribus, & affectibus, & habitibus eodem modo, parati nobis sunt prius loci. Iam verò alio modo in vniuersum de omnibus assumamus, & dicamus, adnotantes, tum qui ad refutandum, tum qui ad demonstrandum valeant: & eos, qui sunt apparentium enthymematum, quum haud sint enthymemata, quoniam ne syllogismi quidem sunt. Cùm autem demonstrata hæc fuerint, de solutionibus & obiectib[us] explicabimus, unde oporteat aduersus enthymemata eas ducere.

CAPVT XXXII.

Est autem unus quidem locus ex iis, qui valent ad demonstrandum, Ex contrariis. Oportet enim videre, an contrario contrarium insit, aut non insit: refutantem quidem, an non insit, confirmantem vero, an insit, vt temperanter agere, bonum esse: intemperanter enim agere perniciosum. Aut quemadmodum in Mefestinaca: si enim bellum causa est præsentium malorum, cum pace oportet correctionem adhibere. Si enim non in iis, qui malegerunt inuiti, iustum est irasci, neq[ue] si coactus aliquis beneficerit aliqui, convenientis est, illi deberi gratiam. At si est inter mortales falsum dicere appositi ad persuadendum, existimare oportet etiam contrarium, sive carentia vera multa accidere mortalibus. Alius ex similibus casibus: similiter enim oportet inesse, aut non inesse, vt, iustum non omne bonum esse, nam etiam quod iuste. Iam vero non eligendum iuste mori. Alius ex iis, qua inter se conferuntur. Si enim alteri inest, vt honeste, & iuste fecerit, alteri etiam, vt passus sit. Et, si vt iusterit, etiam vt fecerit, vt publicanus Diomedon de vestigalibus. Si enim non vobis turpe vendere, ne nobis quidem emere. Et, si ei, qui passus est, vt honeste, & iuste passus sit, inest, etiam ei qui fecit. Ei, si ei, qui fecit, etiam ei, qui passus est. Liceat vero in hoc captione facere. Si enim iuste necatus est, iuste passus est:

A ἔλεγχος καὶ συλλογισμός. Εἰτα δέ, τὸ μὲν δικτύον πάντα μητρια, τὸ δέ ὁμολογουμένων συνάγειν, τὸ δέ ἐλεγκτικόν, τὸ τὰ αὐτομολογούμενα συνάγειν. Καθόδην μὲν οὖν ήμεν περὶ ἐκτίσιν τῆς εἰδῶν τῷ μηχανικῶν καὶ τῶν αἰαρητῶν ἐχονταί οἱ τόποι: ἐξειλεγχούμενα γε μὲν περὶ τῆς ἐκτίσιν εἰσιν. οὐδέ τέ εἰδεν δὲ τοῖς φέρειν τὰ ἀνθυμήματα τόπων, περὶ αἰαρητῶν καὶ καλών οὐδέποτε, μὴ δικτύου οὐδὲ διδίκουν καὶ περὶ τῆς ιδεῶν καὶ παθημάτων, οὐδὲ τῶν αἰσθήσεων εἰλημάνθοτέντων τοις φέρεται περὶ τοῦ πόποι. Ἐπειδὲ καὶ μόνον Σέπον κατέβαλε περὶ αἴσθητῶν λαζαρεμ, καὶ λέγωμα, παραπομψόνδιον τὸν ἐλεγκτικούς καὶ τοὺς ἀποδεικτικούς, καὶ τοὺς τῷ φανονικών ἀνθυμητῶν, διὸ ὅντων δὲ ἀνθυμητῶν, ἐπειδὴ οὐδὲ οὐδὲ συλλογισμός. Αἱ λαθεύτων δὲ τούτων, περὶ τῆς λύσεων καὶ στάσεων διορίσωμεν, πότεν δὲ περὶ τὰ ἀνθυμήματα φέρειν.

Κεφαλὴν καὶ.

EΣπέρ, εἰς μὲν τόπος τῆς διεκπίκαν, ἐκ τῆς ἀνατίσιον δεῖ γε σποτεῖν εἰ τοῖς σχατίοις τὸ ἀνατίσιον ἐπαρχόδιον αἴσθητοι οἱ, εἰ μὲν τὸ ἀνατίσιον καταπονεύειν ονταί δέ, εἰ τὸ ἀνατίσιον οὐδὲ, διό τοι σωθεγενέν, αἴσθεσθε τὸ γδ' ακολαστήν, βλαβερόν. οὐδὲ εἰ τοῖς Μεσαντικαῖς εἰ γε οἱ πάλεμος αἴτιοι τῷ παρόντων κακῶν, μὲν τῆς εἰρηνῆς δεῖ επανορθώσασθε.

Εἰσάρη γε οὐδὲ τοῖς κακῶν διεργάσασθε Ακοσίως, δικηγοροὶ τοῖς ὄργην πεσοῦ. Οὐδὲ εἴγε αἰσθαντος δέ σραστοι πινά, Περούκον δέ τοι μὴ οὐδὲ λέπεται χάρεν. Άλλ' εἴ τοι δέσιν εἰς βερτοῖς φευδηγορεῖν Πιθανὸν, νομίζειν χρή γε καὶ τοιμαντίον,

Aπτίς μηδὲ πολλα συμβάνειν βερτοῖς. μόνος εἰτα τῷ ὁμοτονού πλάστεων ὁμοτονίας γε δεῖ καταρχεῖν, οὐ μη ὑπαρχόντιον δέ, διό τοι δικηγοροὶ πενταγένειοι γε αἴσθεσθαι τὸ δικηγόρον τοῦ δικηγόρου δικηγόρον διπλάσιον. μόνος εἰτα τῷ περὶ δημητρίας εἰ γε διατέρητο μάρκηται τὸ περιλόγων, καὶ εἰ καλαθότη, καὶ τὸ πεποιητέον δέ, οὐδὲ τοιλάντης Διορέσθων περὶ τῷ τελῶν. εἰ γε μηδὲ οὐδέποτε τὸ παλαιόν, οὐδὲ ημέντη ὀντεῖθαι. οὐδὲ τοι πεποιηθόν τὸ καλών δικηγόρος οὐδέποτε, καὶ τῷ ποιησαντι τοι εἴ τοι ποιήσατο, καὶ τῷ πεποιηθότῳ. Εἰτα δέ, οὐδὲ δικηγόρος πέποιθεν· άλλ' ἵως οὐχ τὸν σταθμόν.